

НІМЕЧЧИНА І БОЛГАРІЯ замані-фестували свою приязнь обміном сер-дечних телеграм між своїми міністра-ми закордонних справ з нагоди роко-вин приступлення Болгарії до пакту трьох.

ФЮРЕР прийняв у своїй Головній Мандіні міністра закордонних справ, Кватирі хорватського прем'єра дра-дра Періча.

ПРЕМ'ЄР ФРАНЦІЇ ЛЬВАЛЬ заявив в одній своїй промові, що на випадок перемоги аліантів французькі емігран-ти вернулись би до краю і принесли з собою — більшовизм. Льваль на-кликував до боротьби з комуніою.

600 ОСІБ ЗГІНУЛО підчас остан-ньої аліантської летунської атаки на Рим. Американські летуни скорострі-лами обстрілювали три авта Червоно-го Хреста, які брали участь у рату-ванні ранених.

У БЕРНІ (Протекторат) відбулась велика маніфестація чеської молоді проти більшовизму. Чеська молодь — казалось у резолюції — не хоче тра-тити прав до щасливої будущини і тому хоче витривати у боротьбі про-ти більшовизму.

СЕРБСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР НЕДІЧ закли-кав в одній промові всіх сербів до єд-ности й боротьби з комуніою, як най-гіршим ворогом усіх сербів.

СОВЕТИ відкинули шведський про-єст проти бомбардування Стокголь-му. Московська відповідь скидає вину бомбардування Стокгольму на якусь „чужу” державу. Шведська преса на-зиває цю відповідь глумливою і глу-пою.

У ФІНЛЯНДІЇ помер перший її пре-зидент, старенький Свінгфвуд. Фін-ський парламент вшанував його смерть окремим засіданням.

СВЕН ГЕДІН, славний шведський подорожник-дослідник, написав листа до ректора естонського університету у Дорпаті, в якому висловлював свої симпатії для боротьби балтійських держав з більшовиками.

З'ЄДИНЕНІ ДЕРЖАВИ зірвали вза-ємини з Аргентиною. Північна Амери-ка шантажує Аргентину, яка — хоч зірвала під натиском З'єдинених Дер-жав взаємини з державами осі, проте не хоче повістити їм війни.

АРАБСЬКІ КРАЇНИ — Єгипет, Ірак, Іран, Сирія, Ємен, Савд-Арабія та Ли-ван заперечували проти резолюції американського конгресу, прихильної для жидівських претенсій до Пале-стини.

Що пише преса?

АПЕТИТИ МОСКВИ

УКРАЇНСЬКІ „КРАКІВСЬКІ ВІСТІ“: „Нині Сталін знову проводить да-вно російську військово-дипломати-чну боротьбу за Балкани і морські проливи Дарданелів та Босфору. На московській і тегеранській конфе-ренції Сталін серед інших вимог зажадав Балкану, як сфери совет-ського впливу, як до Адрійського моря. Не виключено, що в Тегерані червоний диктор вимагав підпо-рядкування чорноморських проли-вів советській контролі...”

НІМЕЦЬКИЙ „ФЕЛЬКШЕР БЕОБАХТЕР“:

„Коли ще треба було доказу, як слушно і покатоно англо-амери-канці виконують всі бажання Сталі-на, який є єдиним і справжнім во-лодарем у таборі аліантів. Сталін проявляє шораз більший апетит, а

на, то таким доказом стала видача одної третини італійської воєної флотії Советам, на один кивок із Москви...”

ЕСПАНСЬКИЙ „ЕЛЬ ПОСТІМЕС“: „Відколи Велика Британія і З'єди-нені Держави заключили союз з Со-ветами, вони хочуть, щоб балтійські країни добровільно клялись в моги-лу. Бо нічим іншим, як могиліо на-ролів, є підлатися Советам...”

ІТАЛІЙСЬКА „РЕДЖІМЕ ФАШІСТА“:

„З'єдинені Держави і Англія му-сять піддаватися кожному бажанню Сталіна, який є єдиним і справжнім володарем у таборі аліантів. Сталін проявляє шораз більший апетит, а

Вашингтон і Лондон не мають змоги цьогобуд відмовляти йому...”

АНГЛІЙСЬКИЙ „ДІ ТЕЙБЛ“:

„Якщо ми не будемо протиставля-ти советським домаганням, то весь світ зможе сказати, що німці правду говорять та що Англія й А-мерика тільки тому ведуть війну, щоб Європу видати більшовикам...”

АМЕРИКАНСЬКА „КАВАЛЬКЕЙД“:

„Так звана реформа советської конституції практично має на цілі більшовизацію Європи. Більшеви-ки приманюють до себе теоретични-ми уступками і не зрікаються дикта-тури у практиці. Тому ця „реформа” не торкається тільки кількох совет-ських країн, а цілої Європи...”

ЛІТУНСЬКА ВІЙНА

Потвора на цій світліні — це ніяка гармата. Це науковий прилад на службі війни, але цей „невинний” велетенський прилад, довкола якого стоїть кілька-надцять мужчин — ще небезпечніший від найбільшої гармати. Це один з апа-ратів, яким можна розпізнати, що ген далеко надлітають літаки. Водночас тим апаратом можна ствердити докладно кількість надлітаючих моторів і напрямко-лють. Таким чином цей апарат належить до найповажніших засобів проти-летунської оборони.

Розп'юта англо-американцями ле-тунська війна шаліє, а разом з нею зростає сила німецької протилетун-ської оборони. Англіїці самі тепер

призналися, що у 1943-ому році в ні-мецький полон попало 18 тисяч ан-глійських летунів, себто лише тих, які врятувалися легкоспадами на зайня-тих німцями територіях. А кілька їх згинуло?!

6-го березня відбулася знову вели-тенська летунська битва на довгезно-му просторі від берегів Атлантичско-го океану аж по Берлін. Великі еска-дри американських бомбардувальни-ків під сильною охороною ловецьких літаків летіли з Англії на Берлін. Ім на-зустріч піднялася хмара німецьких ло-вельських літаків і впродовж цілого по-полудня йшли на далеких висотах за-взяті летунські бої. У тому одному ді-лі німці знищили 140 американських лі-таків, з яких 118 було чотирьомотор-ними бомбардувальниками. Крім того у поворотній дорозі 10 американських літаків мусіло осісти у Швеції, коло 20 літаків впало в море, а ще 10 розби-лось, осідаючи в Англії. Таким чином близько 200 літаків знищено лише під-час одної летунської атаки на столи-цю Німеччини. Разом з ними згинуло поперх півтори тисячі американських летунів. „Хто твердить, що вже нема німецького летунства, той божевіль-ний”, — одностайно стверджує тепер англійська преса, яка ще недавно ле-гковажила собі німецьке летунство.

ЧЕРЧІЛЬ І РУЗВЕЛТ — ПОМЕЛАМИ СТАЛІНА!

Велика Британія і З'єдин. Держави Північної Америки виконують кожне бажання Советів

Сталін є справжнім диктатором у таборі аліантів

Доказом цього є напр., відносини у північній Африці. Хоч північну Афри-ку зайняли англійці й американці, про-те сьогодні кишить там від советських агентів, а найбільше слово мають від-поручники Москви. Таксамо у справах південної Італії найбільше слово має сьогодні не король Емануїл, ані Бадоліо, ані Черчіль чи Рузвельт, лише коли-шній „генеральний прокуратор” СССР, кат Вишинський. Хоч Рузвельт і Черчіль бундючно проголосили т. зв. атлантийську заяву, в якій ніби то „га-рантували” самовизначення народів, і хоч зокрема Англія „гарантувала” ненарушність кордонів колишньої польської держави, проте на домаган-ня Сталіна „атлантийська заява” пішла до коша, а доля будучої Польщі — на випадок перемоги аліантів — залежна виключно від Москви. Те саме сталося із Сербією. Англія й Америка штовх-нули Югославію у війну, а сьогодні той сам англійський та американський уряди відпекалися емігрантського ю-гославського уряду та мусіли при-знати більшовицького ватажка „мар-шала” Тіта представником Сербії. Те

В ОСТАННІХ СВОІХ ПРОМОВАХ ФЮРЕР КІЛЬКАКРАТНО ЗВЕРНУВ УВАГУ, ЩО У ЦІЙ ВІЙНІ АНІ ВЕЛИКА БРИТАНІЯ, АНІ З'ЄДИНЕНІ ДЕРЖАВИ ПІВ-НІЧНОЇ АМЕРИКИ НЕ ВХОДЯТЬ В РАХУБІ ЯК МОЖЛИВІ ПЕРЕМОЖЦІ. ПЕРЕ-МОЖЦЕМ МОЖЕ БУТИ ЛИШЕ АБО НІМЕЧЧИНА АБО СОВЕТИ. БЕЗ ПОМО-ЧІ СОВЕТІВ АНГЛІЯ З АМЕРИКОЮ НЕ В СИЛІ ВЕСТИ ВІЙНУ. СОВЕТИ Є ТИМ ІХ ЄДИНИМ ПАРТНЕРОМ, ЯКИЙ РОЗПОРЯДЖАЄ НА ЄВРОПЕЙСЬКО-МУ СУХОДОЛІ ВЕЛИКОЮ АРМІЄЮ. ЗРЕШТОЮ, АНГЛІЙЦІ Й АМЕРИКАНЦІ МОЖУТЬ ПРОДИСТАТИСЬ НА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУХОДІЛ ЛИШЕ ПОВІТРЯ-НИМ ШЛЯХОМ, АБО ВИСАДАМИ. ЛІТУНСЬКІ АТАКИ, ЩО ІХ ВЕДУТЬ АН-ГЛІЙСЬКІ Й АМЕРКАНСЬКІ ТЕРОРИСТИЧНІ БОМБАРДУВАЛЬНИКИ, НАНО-СЯТЬ БАГАТО ГОРЯ ЛЮДАМ І НИЩАТЬ КУЛЬТУРНІ ПАМ'ЯТНИКИ ТА БЕЗ-УМОВНО ВИКИЛЮЮТЬ ДЕЯКІ ТРУДНОШІ У ПРОМИСЛІ І КОМУНІКАЦІЇ, АЛЕ НІЯК НЕ В СИЛІ ВИРІШНО ОСЛАБИТИ ВОЄННОГО ПОТЕНЦІАЛУ НІ-МЕЧЧИНИ ТА ЗОВСІМ НЕ ВПІЛІВАЮТЬ НА ХІД ПОДІЙ НА БОЙОВИХ ФРОН-ТАХ, ЩО ТОРКАЄТЬСЯ ВИСАДУ — ТО ВИСАДУ НА ІТАЛІЙСЬКОМУ СУХО-ДОЛІ НАЙКРАЩЕ ДОКАЗАВ, ЯК ПОСЛУХАЄ ПРОСУВАТИСЬ НА БУДУЧОМУ ВІДТИНКУ В ГЛІБ ЄВРОПИ. І ТОМУ ЧЕРЧІЛЬ І РУЗВЕЛТ ЗНАЙШЛИСЬ У ПРИМУСОВІЙ СИТУАЦІЇ. ТУ ПРИМУСОВУ СИТУАЦІЮ ВИКОРИСТОВУЄ СТА-ЛІН І СТАВИТЬ ШОРАЗ БІЛЬШІ ВИМОГИ. А ЙОГО АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКІ СОЮЗНИКИ ВСІ ЦІ ВИМОГИ БЕЗ СЛОВА СПРОТИВУ ПРИЙМАЮТЬ І НЕГАЙ-НО ВИКОНУЮТЬ.

саме торкається відношення Англії й Америки до всіх балтійських держав. Естонія, Латвія і Литва видані на ві-рталу більшовизмові. Лондон і Вашин-гтон не зважуються піднести навіть го-

лосу в обороні тих країн, дарма, що Черчіль і Рузвельт знаменито знають, що більшовики двіяться на всі ба-лтійські держави як на „советські рес-трон не зважуються піднести навіть го-

Ще яскравіше видно ПІДЛЕГЛІСТЬ ЛОНДОНУ Й ВАШИНГТОНУ МОСКВІ на прикладі Фінляндії. У 1940-му році англійці й американці славили фінів як „єдиних демократів в Європі”, а мо-скалів ляляли як варварів. Тепер той сам Черчіль і Рузвельт натискають на Фінляндію, щоб вона капітулювала перед Москвою.

В останніх днях Черчіль і Рузвельт дали новий доказ своєї СЛУХНЯНО-СТИ ПЕРЕД СТАЛІНОМ. Вони пого-дилися на домагання Сталіна видати Советам одну третину італійської во-єної флотії, яка послухала була при-казу своїх зрадницьких адміралів і пе-рейшла на сторону аліантів. Сам Бадоліо навіть про це не знав і його „союз-ники” не питали його згоди, чи можна дарувати більшовикам частину його власної збройної сили.

„ЧЕРЧІЛЬ Є МАРІОНЕТКОЮ В РУ-КАХ СТАЛІНА” — закликав в англій-ському парламенті один англійський посол і цим окомом ствердив правду, яка ганьбою вкриває історію Англії та З'єдинених Держав.

ЧЕРКАСИ — НОВИЙ СВІДОК БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ЗАБРИХАННЯ

Вже в останньому числі нашої стінної газети задували ми про те, що німецька бойова група, яку більшовики зиркували в районі Черкас на Правобережній Україні, прорвалася та получилася з рештою шведської армії. Ця справа наробила великого шуму у світі, тому що акуратно напередодні визволення тієї групи московське радіо проголосило тріумфальне звідомлення про те, що більшовики винищили або взяли в полон всю оточену німецьку бойову групу. Тимчасом командантів тієї групи прийняв Фюрер у своїй Головній Кватирі та відзначив їх високими німецькими воєнними відзнаками. Між тими командантами був та-кож керівник валонської добровольчої бригади СС-ів, Леон Дегрель, який після геройської смерті команданта бригади перейняв командування бригадою і зна-менито бився у вирішних проривних боях.

Сам Сталін видав денний приказ до червоної армії, радісно повідомляючи про знищення німецької бойової гру-пи. Очевидно, що правда мусіла вийти наверх, бо це була подія надто великої ваги і надто багато людей могло ту правду виявити. Команданти ніби то винищених німецьких військових частин, які самі були то або погинули або попали в советський полон, яви-лися у власних особах на сходинах за-кордонних і німецьких журналістів, при чому три високі німецькі старши-

ни склали докладне звідомлення про хід і розрив перстня біля Черкас. Зо-крема командант одного передового відділу, генерал Ліб, ствердив перед представниками преси, що оманими були сподівання противників Німеччи-ни, бушім то німецькі частини душевно заломляться. Сталося щось зовсім протилежне. Хоч більшовики кинули в бій під Черкасами шість армій, які нараховували понад 50 стрілецьких дивізій, численні панцерні бригади і кілька дивізій артилерії, то все ж та-

ки німецькі вояки ждали спокійно хви-лини, коли дістануть приказ прорва-тися з тимчасового перстня. На жаль у тій битві саме в день, коли оточені німецькі частини получилися з німець-кою відсічкою, згинув геройською смертю головнокомандуючий німець-кою бойовою групою, генерал артиле-рії Штемерман, поцілений у свого тан-ку, з якого кермував битвою, гармат-ним стрільном.

Битва під Черкасами що тривала від 28-ого січня до 18-ого лютого 1944 бу-де займати в історії цієї війни одно з почесних місць. Більшовики зазнали в цій битві велетенських втрат. Лиш у двох перших тижнях лютого боль-шевики втратили там 728 танків, а 880 гармат німці здобули в оборонних боях. Крім цього німецька бойова гру-па, яка прорвалася на захід, захопила багато полонених, які помандрували до німецьких таборів.

Англіїці на вулицях Риму, але під ескортою!

Вже шість місяців минуло, як англій-ці й американці висадились в Італії за-вдяки зраді італійського короля та маршала Бадолія. За три шість місяців англійці просунулись вперед всього на 125 кілометрів. Еспанський часопис „Арріба” кепкує собі, що коли англо-американці далі будуть триматися та-кого черепашиного темпа, то акуратно за два і пів року дійдуть до долини рі-ки По у північній Італії!

Напередодні свого висаду англійці й американці чванилися, що за тиж-день будуть у Римі. З того часу справ-ді багато їх побачило Рим, але не в характері переможців, лише полоне-них.

На цій світліні бачимо саме один такий відділ англо-американських по-лонених, що йде вулицями Риму під сильною німецькою ескортою. Позад видно старовинні руїни славного Ко-лесею із часів римського царства.

Після повного заломання останньо-го англійського висаду в Неттуно самі англійці перестали вже говорити про швидке здобуття Вічного Міста. За своє воєнне розчарування вони мстять-ся, обкидаючи Рим бомбами.

ВІСТІ З ГЕНЕРАЛЬНОЇ ГУБЕРНІЇ

ПОМІЧ ДЛЯ РОДИН ТИХ, ЩО ВИХАЛИ НА РОБОТУ

Багатом родинам у Генеральній Губернії доводиться тяжко відчувати відсутність своїх членів, які працюють у Німеччині для воєнних цілей і не мо-гли перед своїм виїздом забезпечити як слід свою рідню. Німецька влада має велике зрозуміння для соціальних справ. Тому в Генеральній Губернії ве-деться тепер акцію допомоги для ро-дин осіб, що працюють у Німеччині для загально-європейської справи. Український Центральний Комітет зі-брав уже потрібні дані, так, що тепер уже устійнено особи, які мають право до підмоги. Згідно з декретом Пра-вління Генеральної Губернії, ближча родина робітників, що заняті в Німеч-чині, зокрема жінки й малолітні діти, одержують постійну місячну допомо-гу до 100,— зл., а в деяких випадках навіть до 150,— зл. Для цієї цілі Пра-вління Генеральної Губернії відпущає в розпорядження Українського Цен-трального Комітету 600,000 зл. місяч-но. Крім цієї грошової допомоги члени ближчої родини, себто жінки й діти до 14 років, одержують додаткові харчо-ві приділи, так, що частину грошової допомоги можна обернути на закупно цих харчів.

ХТО МОЖЕ ВИШКОЛЮВАТИ РЕМІСНИЧИХ УЧНІВ

Згідно з розпорядком влади, учнів на науку можуть приймати тільки та-кі самостійні ремісники, які мають ти-тул майстра і крім того мають два до-кументи, а саме — дозвіл на вишколю-

вання учнів і посвідку, що їх варстат призначено вишкільним варстатом.

Молодь мусить ходити до обо-в'язкової професійної школи. За інформаціями керівників шкіл, багато учнів і учениць, що відбувають науку ремесла в різних ремісничих га-лузях, не ходять правильно на лекції до обов'язкової професійної школи або ходять узагалі дуже рідко. У зв'яз-ку з тим звертаємо увагу, що безпо-середньо відповідальність за правиль-не відвідування ремісничого молоддю обов'язкових професійних шкіл не-суть батьки, опікуни і власники вар-статів. Власники варстатів мають обо-в'язок звертати увагу своїм терміна-торам, що занебужання науки в про-фесійній школі некорисно відіб'ється на їх майбутньому. Відома, що недо-стача свідомства закінчення обов'яз-кової професійної школи утруднює, або й унеможливило одержати челя-дницьку книжечку і згосолити до іспиту на челядника.

Кожний термінатор, що хоче осно-вно пізнати свій фак і виспеціалізува-тися в ньому, не повинен пропустити ані одної години навчання. В обов'яз-ковій професійній школі учень до-повнює теоретично своє до теперішнє знання. Теоретична наука — це підста-ва для виконання ремесла.

ВЕЛИКОДНІ ФЕРІ В УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛАХ ГЕНЕРАЛЬНОЇ ГУБЕРНІЇ

В цьому році великодні фері в укра-їнських школах Генеральної Губернії починаються дня 12. квітня і тривати-муть до 24. квітня.

На українському фронті

Вистане лиш оком кинути на ту стріхуо криту хатину на світліні, на широкі простори довкола хат, тут і там засіяні ле-ревиною, на весь той кусень засійженої природи, щоб зразу такі пізнати, що це — українське село, український краєвид, українська природа. А на першому пляні — гармата, вояки, — війна, що цілим своїм жахом окутала українські землі...

Найважнішим відтинком східного фронту був від самого початку війни з більшовиками — південний, себто україн-ський відтинки. Хоч великі, славні й переможні битви йли були також на середньому та північному відтинках, хоч німецькі війська просунулись були під саму Москву і Ленінград, проте відомо було, що головний тягар всієї європейсько-советської війни лежить на південному відтинку, з уваги на його географічне і стратегічне значення. Не дурно від тисяч років саме українські землі були випадною брамою азійських орд, що сунули в Європу, від тисячеліття саме Україна була найдалі на схід висуненим забором Європи. І тепер знову повторюється давня лиха доля.

Вже більше року триває майже безупинний советський наступ. У тому своєму наступі совети завсіди мали лиш одну ціль: оточити та винищити німецькі сили, прорвати німецький фронт, відкрити собі шлях в Європу! З другого боку німці застосували нову тактику: Відколи виявилось, що через італійську зраду та далеко-посуєні приготування аліантів до ви-саду на заході не можна тримати всієї збройної сили тільки на східному фронті, німці вже рік тримають східний фронт розмірно невеликими силами, завдають при тому шалені втрати більшовикам у людях і матеріялі і відступають, нищучи за собою всі важні для війни об'єкти. Таким чином, хоч більшовикам і вдалося окупувати знову вже більшу частину Укра-їни, проте вони своєї цілі не досягнули: бо німецька армія залишилась ненарушеною, німці не зменшили своїх ре-зерв внаслідку советської офензиви, але шораз їх збільшують. Зате червона армія жене рештками, та воює старіями і дітьми.

Ось так, коли наблизиться вирішний зудар — німецька збройна сила матиме той велетенський потенціал, якого вже не має червона армія! Коли та хвилина надійде — нам, сірчим родинам, невідомо. Ріштити про це виключно Найвище Коман-дування Німецьких Збройних Сил, яке все панує над ситуацією. Очевидно, нам, українцям, страшенно болюче дивитись, як більшовики загарбують шораз новий клятий українських земель, але ми повинні знати, що це ТИМЧАСОВЕ ЛИХО, пі-сля якого приїде, бо мусить прийти, провал більшовизму та остаточне прогнання московських більшовиків з України.

